

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

ראש השנה-ארבעה ראשי שנים		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד
בארבעה פרקים העולם נידון: בפסח על התבואה, בעצרת על פירות האילן, בראש השנה - כל באי עולם עוברין לפניו כבני מרון, שנאמר (תהלים לג) היצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם, ובהג נידונין על המים.															■
הי תבואה?															^
אלימא הא תבואה דקיימה															!
כל הני הרפתקי דעדו עלה אימת איתדון?															ז
אלא: תבואה דמזדרעא.															!
למימרא דחד דינא מתדנא?															ז
תבואה שאירע בה קרי או אונס קודם הפסח - נידונית לשעבר, לאחר הפסח - נידונית להבא. אדם שאירע בו קרי או אונס קודם יום הכפורים - נידון לשעבר, לאחר יום הכפורים - נידון להבא	והתניא:														■ ז
שמע מינה תרי דיני מתדנא.	רבי:														!
הלכך, כי חזי אינש דמצלח זרעא אפלא - ליקדים וליזרע חרפא, דעד דמטי למדייניה - קדים סליק.	אביי:														■
מני מתניתין?															ז
לא רבי מאיר, ולא רבי יהודה, ולא רבי יוסי, ולא רבי נתן.															ז
הכל נידונים בראש השנה, וגזר דין שלהם נחתם ביום הכפורים, דברי רבי מאיר.	דתניא: [רבי מאיר]														■ ז
הכל נידונין בראש השנה וגזר דין שלהם נחתם כל אחד ואחד בזמנו בפסח על התבואה, בעצרת על פירות האילן, בהג נידונין על המים. ואדם נידון בראש השנה וגזר דין שלו נחתם ביום הכפורים.	רבי יהודה:														■ ז
אדם נידון בכל יום, שנאמר (איוב ז) ותפקדנו לבקרים.	רבי יוסי:														■ ז
אדם נידון בכל שעה, שנאמר (איוב ז) לרגעים תבתנו.	רבי נתן:														■ ז
וכי תימא לעולם רבי יהודה היא, וכי קתני מתניתין אגזר דין															!
אי הכי, קשיא אדם															ז
האי תנא דבי רבי ישמעאל היא.	רבי:														!
בארבעה פרקים העולם נידון: בפסח על התבואה, בעצרת על פירות האילן, בהג נידונין על המים, ואדם נידון בראש השנה וגזר דין שלו נחתם ביום הכפורים.	דתנא דבי רבי ישמעאל:														■ !
וכי קתני מתניתין - אתחלת דין.															!
מאי טעמיה דרבי יוסי?	רב חסדא:														^
כדקאמר טעמיה, ותפקדנו לבקרים															ז
אנן הכי קאמרינן: מאי טעמא לא אמר כרבי נתן?	[רב חסדא]														ז
בחינה עיוני בעלמא היא.															!
פקידה נמי עיוני בעלמא היא															ז
טעמיה דרבי יוסי מהכא - (מלכים א ח) לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו.	אלא אמר רב חסדא:														!
מלך וצבור - מלך נכנס תחלה לדין, שנאמר לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל.	ואמר רב חסדא:														■
מאי טעמא?															^
איבעית אימא: לאו אורח ארעא למיתב מלכא אבראי.															!
ואיבעית אימא: מקמי דליפוש חרון אף.															!
כמאן מצליגן האידינא אקצירי ואמריעי?	רב יוסף:														ז

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה	מימרא-statement challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
מקרא-key:	

ראש השנה-ארבעה ראשי שנים		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
כמאן - כרבי יוסי.												!	◇	טז.	
ואיבעית אימא: לעולם כרבנן, וכדברי יצחק.													!	◇	טז.
יפה צעקה לאדם, בין קודם גזר דין בין לאחר גזר דין.	דאמר רבי יצחק:												!	◇	טז.
מפני מה אמרה תורה הביאו עומר בפסח - מפני שהפסח זמן תבואה הוא. אמר הקדוש ברוך הוא: הביאו לפני עומר בפסח, כדי שתתברך לכם תבואה שבשדות. ומפני מה אמרה תורה הביאו שתי הלחם בעצרת - מפני שעצרת זמן פירות האילן הוא, אמר הקדוש ברוך הוא: הביאו לפני שתי הלחם בעצרת, כדי שיתברכו לכם פירות האילן. ומפני מה אמרה תורה נסכו מים כחג - אמר הקדוש ברוך הוא: נסכו לפני מים כחג, כדי שיתברכו לכם גשמי שנה, ואמרו לפני בראש השנה מלכיות זכרונות ושופרות. מלכיות - כדי שתמליכוני עליכם, זכרונות - כדי שיעלה זכרוניכם לפני לטובה, ובמה - בשופר.	תניא, אמר רבי יהודה משום רבי עקיבא:													◇	טז.
למה תוקעין בשופר של איל? - אמר הקדוש ברוך הוא: תקעו לפני בשופר של איל, כדי שאזכור לכם עקידת יצחק בן אברהם, ומעלה אני עליכם כאילו עקדתם עצמכם לפני.	רבי אבהו:													■	טז.
למה תוקעין בראש השנה?	רבי יצחק:													◇	טז.
למה תוקעין? רחמנא אמר תקעו													?		טז.
אלא: למה מריעין?	[רבי יצחק]													◇	טז.
מריעין? - רחמנא אמר זכרון תרועה													?		טז.
אלא: למה תוקעין ומריעין כשהן יושבין, ותוקעין ומריעין כשהן עומדין?	[רבי יצחק]													◇	טז.
כדי לערבב השטן.													!	◇	טז:
כל שנה שאין תוקעין לה בתחלתה - מריעין לה בסופה. מאי טעמא - דלא איערבב שטן.	ואמר רבי יצחק:													◇	טז:
כל שנה שרשה בתחלתה מתעשרת בסופה, שנאמר (דברים יא) מרשית השנה - מרשית כתיב, ועד אחרית - סופה שיש לה אחרית.	ואמר רבי יצחק:													◇	טז:
אין דנין את האדם אלא לפי מעשיו של אותה שנה, שנאמר (בראשית כא) כי שמע אלהים אל קול הנער באשר הוא שם.	ואמר רבי יצחק:													◇	טז:
שלשה דברים מזכירין עונותיו של אדם, אלו הן: קיר נטוי, ועיון תפלה, ומוסר דין על חבירו.	ואמר רבי יצחק:													◇	טז:
כל המוסר דין על חבירו הוא נענש תחלה. שנאמר (בראשית טז) ותאמר שרי אל אברם חמסי עליך, וכתוב (בראשית כג) ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה.	דאמר רבי חנן:													■	טז:
ארבעה דברים מקרעין גזר דינו של אדם, אלו הן: צדקה, צעקה, שינוי השם, ושינוי מעשה.	ואמר רבי יצחק:													◇	טז:
צדקה - דכתיב (משלי י) וצדקה תציל ממות														■	טז:
צעקה - דכתיב (תהלים קז) ויצעקו אל ה' בצר להם וממצקותיהם יוציאם														■	טז:
שינוי השם - דכתיב (בראשית יז) שרי אשתך לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה, וכתוב וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן														■	טז:
שינוי מעשה - דכתיב (יונה ג) וירא האלהים את מעשיהם, וכתוב (יונה ג) וינחם האלהים על הרעה אשר דבר לעשות להם ולא עשה.														■	טז:
אף שינוי מקום, דכתיב (בראשית יב) ויאמר ה' אל אברם לך לך מארצך, והדר ואעשך לגוי גדול.	ויש אומרים:													◇	טז:
ואידך													?		טז:
ההוא זכותא דארץ ישראל הוא דאהניא ליה.	[אידך]												!	◇	טז:
חייב אדם להקביל פני רבו ברגל, שנאמר (מלכים ב ד) מדוע את הולכת אליו היום לא חדש ולא שבת - מכלל דבחדש ושבת איבעי לה למיזל.	ואמר רבי יצחק:													◇	טז:
חייב אדם לטהר את עצמו ברגל, שנאמר (ויקרא יא) ובנבלתם לא תגעו.	ואמר רבי יצחק:													◇	טז:
ובנבלתם לא תגעו, יכול יהו ישראל מזהרין על מגע נבילה - תלמוד לומר (ויקרא כא) אמר אל הכהנים בני אהרן בני אהרן מזהרין, בני ישראל - אין מזהרין. והלא דברים קל וחומר: ומה טומאה חמורה - כהנים מזהרין, ישראלים אינן מזהרין, טומאה קלה - לא כל שכן אלא, מה תלמוד לומר ובנבלתם לא תגעו - ברגל.	תניא נמי הכי:													■	טז:

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת < מעשה-story O	מימרא-statement ■ קושיא-challenge † שאלה-question ^ תירוץ-answer ! ראיה-proof ■
מקרא-key:	

ראש השנה-ארבעה ראשי שנים		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד
שלשה ספרים נפתחין בראש השנה, אחד של רשעים גמורין, ואחד של צדיקים גמורין, ואחד של בינוניים. צדיקים גמורין - נכתבין ונחתמין לאלתר לחיים, רשעים גמורין - נכתבין ונחתמין לאלתר למיתה, בינוניים - תלויין ועומדין מראש השנה ועד יום הכפורים. זכו - נכתבין לחיים, לא זכו - נכתבין למיתה.	רבי כרוספדאי אמר רבי יוחנן:														◊ ■
מאי קרא - (תהלים סט) ימחו מספר חיים ועם צדיקים אל יכתבו, ימחו מספר - זה ספרן של רשעים גמורין, חיים - זה ספרן של צדיקים, ועם צדיקים אל יכתבו - זה ספרן של בינוניים.	רבי אבין:														■
מהכא: (שמות לב) ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת, מחני נא - זה ספרן של רשעים, מספרך - זה ספרן של צדיקים, אשר כתבת - זה ספרן של בינוניים.	רב נחמן בר יצחק:														■
שלש כתות הן ליום הדין: אחת של צדיקים גמורין, ואחת של רשעים גמורין, ואחת של בינוניים. צדיקים גמורין - נכתבין ונחתמין לאלתר לחיי עולם, רשעים גמורין - נכתבין ונחתמין לאלתר לגיהנם, שנאמר (דניאל יב) ורבים מישני אדמת עפר יקיצו אלה לחיי עולם ואלה לחרפות לדראון עולם, בינוניים - יורדין לגיהנם ומצפצפין ועולין, שנאמר (זכריה יג) והבאתי את השלישית באש וצרפתים כצורף את הכסף ובחנתים כבחן את הזהב הוא יקרא בשמי ואני אענה אתו, ועליהם אמרה חנה: (שמואל א ב) ה' ממית ומחיה מוריד שאול ויעל.	תנא, בית שמאי:														◊ ■ ◊
ורב חסד מטה כלפי חסד, ועליהם אמר דוד (תהלים קטז) אהבתי כי ישמע ה' את קולי, ועליהם אמר דוד כל הפרשה כולה: דלותי ולי יהושיע.	בית הלל:														◊ ■ ◊